

COLUMN – Zaterdag Live 23 maart 2019 - Columnist: Terry van der Heide

Thuishulp

Er staat een leuk interview op de website van Centrum Groepswonen, waar ik toevallig directeur van ben, over een hindoestaanse woongroep in Den Haag. Binraban Bhawan aan de Beeklaan. Voor de duidelijkheid; een woongroep bestaat uit een aantal zelfstandige appartementen of huizen, met een aantal gemeenschappelijke ruimtes, zoals een ontmoetingsruimte. In het interview komt bewoner Jan Mohansingh uitgebreid aan het woord, omdat hij in de winter de sneeuw van de galerijen veegt van zijn burens. Als antwoord op de vraag wat zijn drijfveer is om te helpen zegt hij:

“Ach die oudjes, dat kunnen ze niet meer zelf dat doe ik dus maar”.

Hij is namelijk zelf pas 78 jaar..... Een mooi voorbeeld van naastenliefde. Hulp aan huis, een soort onofficiële thuishulp zou ik zeggen. Na het schoonvegen van de galerij wordt er gezellig samen een kopje koffie gedronken, gekletst en besproken hoe het met de kleinkinderen gaat. Dat samen kletsen is eigenlijk belangrijker dan het weg veegen van de sneeuw of blaadjes. We moeten allemaal langer zelfstandig thuis wonen. Als je ouder wordt, word je fysiek wat minder goed en is het fijn, dat je de thuishulp kunt inschakelen en dat je geholpen wordt met allerlei huishoudelijke taken en klusjes.

Maar als je goed kijkt blijkt het daar niet alleen om te gaan. Net als bij het veegen van de blaadjes is het praatje achteraf het belangrijkste.

In onze stad, waar de eenzaamheid, het gebrek aan sociale cohesie een groot probleem is, is het nodig dat er mensen zijn, die op een vanzelfsprekende manier, in de directe omgeving, gezelligheid, aandacht en warmte brengen. Om iedereen, ook als je ouder bent, het gevoel te geven, dat je er toe doet, dat je nog mee doet.

Ik ben zelf, vanuit Centrum Groepswonen, bezig om meer woongroepen te ontwikkelen, waar het naar elkaar omzien vanzelfsprekend is, waar iedereen langer fit en vitaal blijft doordat je in een woongroep gelukkig oud kan wonen, en dus langer zelfstandig thuis kan blijven wonen.

We hebben onlangs een enquête gehouden onder woningzoekenden die graag in een groep willen wonen en hebben gevraagd welk aspect ze daaraan het belangrijkste vinden, en zonder uitzondering vindt iedereen het ontmoeten van anderen, gezelligheid en aanspraak, het allerbelangrijkste. Zolang de stad nog veel te weinig woongroepen heeft, doe ik een beroep op het college om al die mannen en vrouwen van de thuishulp, een steuntje in de rug te geven. Het gaat niet alleen om het verrichten van klusjes en huishoudelijke taken, dat ook heel waardevol is, maar vooral om het bestrijden van de eenzaamheid, om het creëren van sociale cohesie. Het gaat erom dat iedereen, ook de ouderen, het gevoel heeft waardevol te zijn en erbij te horen. En volgens mij is dat van onschatbare waarde.

Dus gemeente, omarm de thuishulpers, geef hen de financiële basis die ze verdienen. En laat zien dat je met recht seniorvriendelijke stad nummer 1 bent en het bestrijden van eenzaamheid inderdaad hoog in het vaandel hebt!